

Høringsoppsummering

1. Type høringsinstans.

Menighetsråd

2. Navn på høringsinstans.

Kjerringøy menighetsråd

3. Bispedømmetilhørighet.

Sør-Hålogaland

4. Har du kommentar til kapittel 1: Innledning

Det viktigste ved innledningen, er at den angir hva dette dokumentet handler om. I den grad det er interessant å bruke innledningen til å si noe om trosopplæringsreformen, bør det være at kirkens undervisning og læring må videreutvikles fra reformen og bygge på det man har lyktes med. Hva har vært vellykket og bør videreføres? Hva har man ikke lyktes med? Avsnitt 3 og avsnitt 5 kan kuttes. Både teologisk og pedagogisk grunnsyn presenteres senere, og slik de presenteres her, oppleves det overfladisk.

5. Har du kommentar til kapittel 2: Teologisk grunnlag for kirkelig undervisning

og læring

Kapitlet oppleves altfor omfangsrikt og språklig omtrentlig, med innslag av selvfølgeligheter. Deler av kapitlet virker som et debattinnlegg i en diskusjon om tolkningsmakt. Det er viktig å etablere en tydelig teologisk plattform, som gir alle som driver med undervisning og læring i menighetene, en forståelse av hva slags teologisk basis vi står på: Dåpen til den treenige Guds navn, fadderansvaret, Luthersk teologi som vektlegger det allmenne prestedømme og enhver døptes rett til å bli kjent med kirkens lære: Trosbekjennelsen, Fadervår, Budene, Dåpen og Nattverden.

6. Har du kommentar til kapittel 3: Å leve og vokse: Innhold i kirkelig

undervisning og læring

Dette kapitlet preges på samme måte som kapittel 2 av å være altfor ordrikt og upresist, og argumenterende i forhold til maktkritikk og tolkningsrett. Det viktigste i dette kapitlet er å definere det grunnleggende innholdet. Her er forslaget endret fra tidligere, da innholdet ble inndelt i Kirkens tro og tradisjon, Kristen tro i praksis og Livstolkning og livsmestring. Vi synes den nye inndelingen er utydelig. Bibeltekstene er en viktig del av kirkens tradisjon, i liket med høytidene, liturgisk praksis, salmer og symboler. Det virker rart å ha et eget innholds-kapittel som skiller bibeltekstene fra de arenaene hvor disse først og fremst hører hjemme i kirkens praksis, nemlig liturgi og de kirkelige handlingene.

Vi er redd for uttrykket «kirkens kultur og tradisjon», fordi det lett kan feste seg som et fast begrep, hvor kulturen blir den tradisjonen vi står i, og ikke verken nyskapende eller aktuell. Uttrykket «Kunst og kultur» gir på en bedre måte plass til både tradisjon og nyskaping.

Vi var også glad for «Livstolkning og livsmestring» som den tredje søylen i innholdsbeskrivelsen i den gamle planen. Den tydeliggjorde at arbeidet med å tolke og forstå sitt eget liv og verden omkring oss, og gi hjelp til å leve i glede og sorg, er en vesentlig del av undervisning og læring, og ikke noe som man må prøve å finne rom for innenfor alt arbeidet. Da får det ofte ikke fokus.

Vi kan ikke se at det er gitt noen god, faglig begrunnelse for å gå bort fra de tidligere innholdselementene.

7. Har du kommentar til kapittel 4: Å være og å lære: Pedagogisk

grunnlagstenkning og læringssyn

Det positive med dette kapitlet, er at det gjør et forsøk på å utvide forståelsen av undervisning og læring, til noe som kan skje på mange av kirkens arenaer, ikke bare de spesifikke undervisningsarrangementene og -situasjonene. Men slik kapitlet er formulert, klarer ikke vi å se hva som er den pedagogiske basisen for undervisning og læring i kirken. Vi ønsker et grunnlagskapittel som etablerer tydelig hvilken pedagogisk grunnforståelse som skal ligge til grunn for kirkens undervisning og læring, og hvordan undervisning, kunnskap, refleksjon, deltakelse, dannelse og skapelse utfyller hverandre på de ulike læringsarenaene.

8. Har du kommentar til kapittel 5: Likeverdig deltagelse og medvirkning

Dette er det beste kapitlet. Det slår fast at alle har rett til å være med, og at kirken må sørge for å legge til rette for at alle kan være med, uavhengig av eventuelle funksjonsutfordringer. Kapitlet bør strammes opp språklig.

9. Har du kommentar til kapittel 6: Samisk kirkeliv: likeverdig og livskraftig

Vi forstår ikke hvorfor det samiske har et eget kapittel og ikke er selvsagt regnet med i det som gjelder resten av kirken. Vi tenker at kapittel 5 kan slå fast at også barn, unge og voksne med samisk språk og identitet har en selvfølgelig plass i kirkens undervisning og læring og at kirken må legge til rette for at de så langt det er mulig, møter sitt eget språk og sine egne kulturuttrykk i kirken.

10. Har du kommentar til kapittel 7: Samarbeid om kirkelig undervisning og

Læring

Vi er skeptiske til at samarbeid med organisasjonene er så konkret beskrevet, som at hvis et kor f.eks. er innmeldt i Ung kirkesang, eller en søndagsskole i Søndagsskoleforbundet, så er disse organisasjonenes økonomiske ansvar og lederansvar. Slik arbeidet i menighetene drives i dag, er det ofte ansatte sammen med frivillige som driver arbeidet, og så har man et medlemskap i en organisasjon som bidrar med lederutvikling og materiell. Mange steder i landet er det ingen organisasjoner som har kapasitet til å drive eget arbeid. Det gjelder f.eks. her i Bodø, hvor det i vesentlig grad er ansatte i menighetene som også driver arrangement som i prinsippet er et samarbeid med KFUK/M.

Vi er også kritiske til at det i omtale av samarbeid med frivillige slås fast at «frivillige kan planlegge, lede og gjennomføre undervisnings- og læringsaktiviteter». Kirken har brukt 55 år

– siden Loven om katekettjenesten – til å jobbe for faglig status til opplæringen i kirken, og hele grunnplanken i trosopplæringsreformen var nettopp å styrke det faglig-pedagogiske nedslaget i kirkene. Å sikre at denne delen av kirkens arbeid fortsatt får bevilgninger som gir rom for ansatte, er svært viktig.

11. Har du kommentar til kapittel 8: Lokalt planarbeid

Nei. Dette var greit og noen selvsagte formuleringer rundt evaluering, strategisk tenkning og planarbeid

12. Har du andre kommentarer til planen

Dokumentet er etter vårt syn skjemma av for mye tekst, omtrentlige formuleringer og selvsagtheter, og gjentakende argumentasjoner som nærmest kan sammenlignes med debattinnlegg. Det må strammes kraftig opp, og bli et tydelig styringsdokument, som de som jobber i kirkene og de som vedtar planer, kan forstå retningen på.

Dokumentet mangler også et kapittel om fag- og kompetanseutvikling. Det har etter vårt syn, vært satset for lite på faglig utvikling av prester, kantorer/kirkemusikere og diakoner etter at trosopplæringsreformen ble vedtatt, og dette har hemmet den tverrfaglige tilnærmingen lokalt. Erfaringen viser at det også ansettes mange i trosopplæringsstillinger som mangler grunnleggende kompetanse i teologi eller pedagogikk, og dette må møtes med en tydelig strategi og plan.

13. Av hensyn til forenkling vurderes det om Kirkerådet kan vedta de seks ulike

rammeplanene under overordnet del. Hva mener du om dette?

- Kirkerådet kan vedta rammeplanene

- Rammeplanene bør vedtas av Kirkemøtet

Rammeplanene bør vedtas av Kirkemøtet

14. Har du utdypende kommentar til spørsmål 13

Det er i Kirkemøtet vi får den nødvendige bredden av innspill, som kan sikre at dokumentene ikke blir dokumenter for skuffen, men kan ha betydning for den konkrete undervisningen og læringen i kirken.